

hende op. Ellers kommer jeg til at gøre det paa dine Vegne, og saa veed du, at det ikke løber af uden en større hysterisk Opstandelse.«

»Derfor ønsker jeg ogsaa, at du ikke blander dig i de Ting,« sagde Præsten.

»Det agter jeg nu alligevel at gøre. Du ser allerede lovlig apostolisk ud.«

»Vrøvl!«

»Man siger ikke Vrøvl til sin Læge, lille Far! Jeg ordinerer dig herved to blødkogte Æg til din Aftensmad. Og et Krus godt, hjemmebrygget Øl i Stedet for det Tevandspjat.«

»Sludder!« — Præsten drak ud af sin Kop og rejste sig — »Lad os gaa ind!«

Men Doktoren stillede sig i Vejen for ham og slog Hænderne i hans Skuldre. Præsten indtog leende en tilsvarende Stilling, og saadan blev de nogen Tid staaende overfor hinanden med sammenflettede Arme som et Par Drenge, der brydes.

»Siger du Sludder?«

»Ja.«

»Du vil altsaa ha' Muffel!«

»Hvad bilder du dig ind?«

»Flab!«

»Selv Flab!«

»Kom an!«

De rystede hinanden saa haandfast som de kunde